

Rejseberetning fra Medlemsrejsen til Tanzania fra den 7. – 21. februar 2019.

"Rejsen bragte os steder hen, hvor man normalt ikke har adgang som turist." Citat fra en af rejsedeltagerne.

Vi var to NGO'er, som var gået sammen om at arrangere turen: TES Skolen i Afrika og Masaibarn. Turens koordinator var en lokal mand, Steven Ndosi.

De to NGO'er støtter hvert deres projekt. TES Skolen i Afrikas primære projekt lige nu er at medvirke til opførelsen af en secondary school, Naurey Golden Soil Secondary School, som forventes at åbne i januar 2020. Herefter skifter foreningen fokus til udviklingsprojekter med fokus på civilsamfundet og et bredere samarbejde også med andre skoler. Masaibarn støtter et børnehjem i masailandsbyen, Lengasti, og skolegangen for 11 børn fra landsbyen. Masaibarn er også inde i en udviklingsfase med nytænkning i forhold til børnehjemmet i Lengasti.

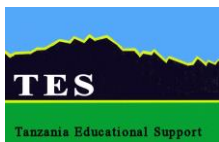
Rejsen formål var at give en introduktion til Tanzania: kultur, politik, undervisning og uddannelse og børns vilkår. Desuden var hensigten at medlemmerne med egne øjne kunne se, hvad støtten til henholdsvis TES Skolen i Afrika og Masaibarn går til.

Den første dag gav Steven Ndosi os en introduktion til kultur, samfund, religion, børns rettigheder og en indføring til uddannelse og undervisning generelt. En nødvendig introduktion så vi kunne være klædt på til de arrangerede besøg.

Vi besøgte således bl.a. lokale familier, hvor vi spiste frokost og blev vist rundt, et hjem for unge mødre, hvor mødrene fik mulighed for at få en uddannelse som enten kok, syerske eller damefrisør. Vi besøgte primary og secondary schools, herunder den secondary school, som TES er involveret i, et teacher training collage og en masailandsby. Endelig var vi sammen med de 11 masaibørn, hvis skoleophold sponsoreres af medlemmer af Masaibarn.

Deltagerne beså som nævnt TES Skolen i Afrikas nuværende projekt, Naurey Golden Soil Secondary School, som er ved at være færdiggjort. Der mangler nu primært døre og vinduer, færdiggørelse af el- og vvs-arbejde og inventar (borde og stole.) Symbolsk hjalp vi med at støbe det store betonlåg på septiktanken.

For at sætte nødvendigheden af at skabe en privatskole i relief besøgte vi to offentlige skoler, en primary og en secondary school og en privat primary school, hvor de 11 masaibørn er indskrevet som kostskoleelever. Vi måtte konstatere, at den private primary school var særdeles velfungerende, hvilket ikke var tilfældet for de to offentlige skoler. Specielt stod det sørgeligt til på den offentlige primary school. Skolen manglede næsten alt. Der var kun el på skolelederens kontor. Vand var ikke indlagt. I stedet var der hængt

plastikdunke op på området, som børnene og de voksne skulle benytte, når de skulle vaske hænder. Der manglede klasselokaler og undervisningsmaterialer. Skolen fik hver måned et beløb fra staten til hver elev svarende til knap 1,50 danske kroner. Mange af lærerne valgte at betale for materialer etc. til skolen af deres egen løn. Vi besluttede at samle ind til en printer til skolen, så de ikke skulle betale for printning af tests til eleverne her måned.

Besøget i Lengasti var en stor og anderledes oplevelse for de fleste. Vi kørte i tre biler og sammen med den danske konsul, Geert Holm, som er involveret i Masaibarn. Turen til landsbyen tager ca. 3 timer, hvor man en del af vejen kører over en stor og tør slette. Vi havde madpakker med fra vores lodge, Vijiji. Ved ankomsten spiste vi vores frokost, hvorefter vi blev vist rundt i landsbyen og fik set børnehjemmet, som desværre p.t. står tomt.

Senere på ugen var vi sammen med masaibørnene på Vijiji lodge. Vi legede med børnene, og de var i swimmingpool, inden besøget blev afsluttet med spisning. Det var meget bevægende for de sponsorer, som deltog i rejsen, at få "kød og blod" på deres sponsorbarn.

Ind imellem de arrangerede besøg var der tid til at slappe af og fordøje indtrykkene, som for nogle var meget stærke. Flere af deltagerne tog også initiativ til at foretage ture på egen hånd. Tre af deltagerne havde således tidligere været ulandsfrivillige i området, så der var steder og mennesker, som skulle opsøges igen.

Alle deltagerne var på en 2-dages meget vellykket safari, som var en del af rejseprogrammet.

Under opholdet boede vi på Vijiji Lodge. Opholdet på Vijiji var en succes. Som en deltager sagde:

"Vi kunne simpelthen ikke bo andre steder. "

Vijiji Lodge fik topkarakter både hvad angår placeringen i lokalsamfundet, maden, rengøring, haven og ikke mindst den helt unikke imødekommenhed, som personalet viste os. Som rejsearrangører er vi meget taknemmelige for den helt særlige kontakt, vi har fået etableret til stedet.

Rejsen har fået en overvældende god kritik af deltagerne. Selvfølgelig er der enkelte forhold, som kan forbedres. Det tager vi til os i forhold til planlægningen af den næste tur.